

tinget, i en situation, hvor der ingen undersøgelse er sat i gang.

Óli Breckmann (KF):

Hvis vi formoder, at regeringen har kendt hele forhandlingsforløbet fra startskuddet og til afslutningen i løbet af ét år, og hvis vi går ud fra – som forhenværende lagmand Dam og finansminister Sundstein benægter, men som Eigil Mølgaard påstår er rigtigt – at landsstyret sad inde med de samme oplysninger om kapitalbehovet, hvorfor blev så Lagting og i det her tilfælde Folketinget præsenteret for en løsning af det færøske problem efter salamimetoden, hvor vi først og kun diskuterede 500 mio. kr. i oktober 1992, 350 mio. kr. i februar 1993, 800 mio. kr. i maj-juni 1993 og 1,3 mia. kr. i oktober 1993?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror, hr. Uffe Ellemann-Jensen skulle læse kommissoriet for undersøgelseskommissionen én gang til, for det spørgsmål, hr. Uffe Ellemann-Jensen stillede om februar 1993, vil jo også helt naturligt indgå i undersøgelseskommissionens arbejde. Og hvis man således medvirker konstruktivt til, at den undersøgelse kommer i gang, vil hr. Uffe Ellemann-Jensen få et nøgternt, objektivt, grundigt undersøgt svar på sit spørgsmål.

Til hr. Thor Pedersen, som giver udtryk for, at nogle føler sig trængt – ja, det er jo vanskeligt at besvare sådan nogenlunde nøgternt og objektivt. Jeg overlader trygt til hr. Thor Pedersen de videre overvejelser i hr. Thor Pedersens sind om dette spørgsmål.

Til hr. Torben Lund, som spurgte, om jeg kunne be- eller afkræfte de oplysninger, Radioavisen her til morgen har viderebragt til den danske befolkning, vil jeg begrænse mig til at sige, at jeg også med interesse – det gør jeg i øvrigt hver morgen – har lyttet til Radioavisen, oven i købet kl. 7-Radioavisen. Jeg har lyttet med interesse. Det vil være klogest af mig i den nuværende situation at gøre den supplerende bemærkning, at det for mig endnu en gang understreger, at der er ganske mange led i denne sag, og at det er et ekstra argument for at få igangsat den undersøgelse, som regeringen har lagt så megen vægt på.

Til hr. Ivar Hansen, som mente, at der tegnedes sig et bestemt mønster i min besvarelse, kan jeg måske tilføje, at det er mit indtryk, at der også tegner sig et bestemt mønster i Venstres spørgsmål til mig her i dag. Det er der måske

ikke noget forkert i, men jeg vil godt sige til hr. Ivar Hansen, at regeringen naturligvis vil afvente den endelige færøske beslutning om forslaget til en uvildig undersøgelseskommission.

Jeg må desværre konstatere, at Venstre og for den sags skyld Fremskridtspartiet og deres synspunkter og meldinger tilsyneladende er med til at bestyrke lagtingsmedlemmernes opfattelse af, at bare man står fast i sine krav til regeringen, så giver regeringen sig til sidst.

Men jeg vil gerne sige, at man gør regning uden vært. Regeringen lader sig ikke trække rundt ved næsen, heller ikke af Venstre og Fremskridtspartiet. Regeringen har strakt sig meget langt. Regeringen har endda haft sin justitsminister på Færøerne for stille og roligt at komme i dialog, som jeg fortsat håber vi er.

Regeringen har under hele sagen igen og igen slået fast, at det samlede begivenhedsforløb skal kortlægges. Det fremsatte lovforslag om en undersøgelseskommission vil både sikre uvildighed og tilbundsående kortlægning af hele forløbet, som kan udgøre grundlaget for, at det efterfølgende kan vurderes, om der skal gøres et retligt eller et politisk ansvar gældende.

De påstande om vildledning af Folketinget, som Venstre og Fremskridtspartiet har ført sig frem med i de seneste uger, understreger, at det næppe vil være acceptabelt for regeringen, hvis der ikke kommer en sådan undersøgelse.

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Jamen problemet er, at det forslag, regeringen har fremsat om en undersøgelse, ikke, som statsministeren antydede før, vil komme til at undersøge spørgsmålet om eventuel vildledning.

Jeg vil gerne læse op for statsministeren, hvad der står i regeringens eget forslag nr. L 235, § 2:

»Undersøgelseskommissionen har til opgave at undersøge og klarlægge det samlede begivenhedsforløb i forbindelse med de initiativer, der fra 1992 blev taget for at redde Sjøvinnubanken og Føroyabanken fra økonomisk sammenbrud og frem til sammenlægningen af bankerne i 1994.«

Dér slås bommen så i, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at dér er bommen slået i. Hvis det ikke er rigtigt, stoler jeg på, at så vil statsministeren være med til at sikre, at det klart kommer til at fremgå, at undersøgelsen også skal omfatte – og her vil jeg bruge en vending, som jeg med let omskrivning låner fra Folketingets forhandlinger 1990-91, 2. samling,